

ipm. q̄ vnicuiq̄ tm̄ ⁊ ampli⁹ tribuit q̄ meruit
 ⁊ ideo ille q̄ min⁹ h̄ ⁊ cognoscit aliū pl⁹ in bo
 nis q̄ se abundare nō deliderat tm̄ h̄re q̄tm̄
 h̄ ille q̄ excedit eum. Quia ex q̄ deū pl⁹ diligit
 q̄ seipsum. vult illum plus h̄re ⁊ se excedere
 sicut dñs et dedit. Et q̄ ad h̄ dicit apls. j. **Coz**
xij. Si gloriat̄ vnū mēbrū cōgaudet omnia mē
 bra ⁊ replebunt̄ mirabili dulcedine ⁊ delecta
 tione. ⁊ sicut cōpatiebāt̄ sibi mutuo membra.
 sic sibi sibi cōgratulant̄ nec vllus inferior vlli
 supiori inuidebit. vñ dicit **Aug.** de ciui. dei.
 circa finē. Et ponit exēplū de oculo ⁊ digito.
 quia digito nolle eē oculo nec eōuerso. et sic
 de alijs mēbris. **Sz** dicit aliq̄s ex q̄ electi gau
 dent de sanctorū p̄m̄is nūquid ⁊ gaudebunt
 ecōtra de reproborū ⁊ dānatorū supplicijs. de
 hoc vide s̄. pte. j. dñica. ij. in aduentu. fmo. j.
B. E. ⁊ H. Ad istā questionē tm̄ q̄tm̄ h̄ sufficit
 ridet̄ bt̄us **Greg.** omel. xl. sup **Lucā.** ⁊ alle
 gaf. li. iij. sniarū. dist. vlti. Apud inq̄t aim iu
 storū nō obfuscat beatitudinē aspecta pena re
 proborū. qz vbi iā cōpassio nō erit miserie. mi
 nuere leticiam beatorū nō valebit. Et licet ius
 tis sua gaudia sufficiant. ad maiorē tm̄ gloriā
 vident penas malorū q̄s p̄ grām dei euaserūt
 Et parū infra. Quos inq̄t vidētes nō dolore
 afficiēt. sed leticia saturabunt. agētes grās
 de sua liberatiōe. visa impiorū ineffabili cala
 mitate. Et p̄s. lxiij. Letabit̄ iust⁹ nō scz vindi
 ctelitudine sed zelo diuine iusticie affectu. Et
 sic letabunt̄ de penis impiorū. non de p̄ se seu
 directe. sed p̄ accidēs. ⁊ indirecte scz cōsiderā
 do ordinē diuine iusticie. ⁊ grās agēdo domi
 no deo q̄ eos de tantis supplicijs liberauit. **Sz**
 insisteret aliq̄s h̄ h̄c solutionem sic p̄mo. Qd̄
 vitiosum ē in viatore nō debet poni in comp̄
 hensoze. sz ē vituperabile in viatore q̄ letet̄ et
 gaudeat de penis aliorū ergo ⁊c. **Secōdo** instā
 tur sic. cōpassio p̄cedit ex charitate. ⁊ vbi ē ma
 ior charitas ibi ē p̄fectior cōpassio. **Sz** in ele
 ctis ē summa charitas. q̄ p̄fectissima cōpassio
 q̄ nō gaudēt de eorum penis. **Tertio** sic. beati
 erūt deo summe cōformes. sed de⁹ nō delecta
 tur de penis n̄ris. imo cōpatit̄ nob. quia mise
 ricors. ⁊ q̄ sic siliter se h̄nt boni ad damnatos.
Quarto sic. bonis nullū odiū erit. sz ad odiū
 p̄tinet gaudere de malo alteri⁹. q̄ nō gaudēt d̄
 penis dānatorū. **Pro** q̄ notāt doctores q̄ ali
 qd̄ p̄t eē materia gaudij duplicif. vno modo
 p̄ se. alio modo p̄ accidens rōne adiuncti. In
 penis em̄ malorū ē duo considerare. vtz vnū
 nocumentū malis illatū. fm̄ qd̄ punire eos ius
 tum ē. **Primo** modo non gaudēt boni de pe
 nis damnatorū. sed secundo modo tm̄. Et illo
 habito dicit̄ ad primā instātiā. q̄ laudabile ē i
 viatore. q̄ delectet̄ in penis malorū p̄ accidēs
 inq̄tm̄ iuste puniunt̄. vitiosum aut̄ ē q̄ lete

tur per se loquēdo de penis. **Ad** scdm̄ dicit̄ dñs
 q̄ compassio ē volitio qua quis desiderat ma
 lum ab aliq̄ repelli. quādo aut̄ malus est in sta
 tu tali. q̄ sua pena potuit ab eo repelli vel re
 moueri. tūc a charitate p̄cedit cōpassio. **Idō**
 q̄tm̄ cū q̄ hō malus sit in p̄senti. quia tunc est
 in statu in quo p̄t corrigi ⁊ fieri dign⁹ carētie
 hui⁹ pene. ideo p̄t iuste p̄cedere a charitate
 bonorū cōpassio ad eos. sed quia dānati sunt
 extra statū illū in quo possunt fieri boni. ideo
 ex charitate bonorū nulla cōpassio ad eos ori
 etur. qz talis cōpassio eē nō posset sine p̄iudi
 cio diuine iusticie. **Ad** tertiu⁹ rīde q̄ de⁹ per se
 loquēdo de penis n̄ris nō delectat̄. sed per ac
 cidens. **Sicut** delectat̄ de opibus suis iustis.
 similiter cōpatit̄ ⁊ ē misericors p̄ statu isto in
 quo possunt corrigi. nō in illo in quo damnati
 nunq̄ possunt emendari. **Ad** quartū patet p̄
 p̄dicta q̄ gaudere de malo damnati non erit
 odiū. quia iuste ē sibi inflictu. hec **Hol.** sup li
 bros sapientie lectiōe. lxx. **Quarto** gaudium
 electorū nascit̄ ex celestis patrie adeptiōe hoc
 gaudium est de faciei dei visione. de qua **Ps.**
Implebis me leticia cū vultu tuo. De hac vi
 sione dicit **Anf.** in fi. li. psologi. Cogita q̄tm̄
 delectabile sit videre nude ⁊ eternaliter tene
 re hoc bonum quod cōtinet oim̄ bonorū iocū
 ditatem. nō talem iocunditatē qualē videm⁹
 in rebus creatis. sed tm̄ differentē q̄tm̄ dif
 fert creator a creatura. **Est** homo sibi habita
 turus ⁊ homis tm̄ gaudiū q̄ vix aut non p̄t
 homo capere ipm̄. p̄petue igif cogita si potes
 q̄ magnum gaudiū sit quod de quolibet san
 ctorum replicat̄. vbi sunt sancti nobis inume
 rabiles. fm̄ illō **Apoc.** vij. **Post** hec vidi tur
 bam magnā quā nemo dīnumerare poterat.
De his gaudijs q̄re s̄. dñica. j. octa. natiuita ti
 xpi. **k. l. b.** **Unde** legit̄ de quodā religioso
 qui rogauit dñm vt oñdēt ei minimū gaudiū
 paradisi. ⁊ statim pua auicula cepit mirabili
 ter corā eo cantare. ⁊ cum vellet eā cape. secu
 tus est eā in siluā ⁊ auscultando eā stetit s̄ ar
 bore trecentis annis. que cū auolasset fraē p̄
 perauit ad portā ⁊ videns totum claustruz p̄
 mutatum vix p̄missus ē intrare. quia nō pote
 rat ab aliquo agnosci. **Cum** ḡ omēs de illo et
 ipse de omnibus miraret̄ quesuit abbas sub q̄
 abbate exiisset. inuenerūt in cronica. ecc. an
 nos transiuisse. ⁊ ille dixit se nō defuisse nisi p̄
 vnam horā ratione magne dulcedinis cui ip̄
 se intenderat.

Dñica quarta post octauas pasce. fmo. j.

Hijcientes om
 nes imunditiā ⁊ abundantīā malicie
 cum māsuetudine suscipite instrum
 tūm qd̄ p̄t saluare aīas v̄ras. Ita scribit̄

Dñica quarta post pasce

A Jac. j. Legit in gestis roma. q regina aquilonis filiã suã a tpe natiuitat̃ veneno enutriuit. hec cū ad legitimã etatez puenisset adeo erat pulchra ⁊ oculis oim gr̃ola q̃ multi p eã infatuati extiterūt. Cū g̃ alexander vniūsa regna expugnaret. ⁊ ad illas ptes puenisset. regina aquilonis audiens aduentū ei⁹ hanc puellam sibi trãmisit. vt ei⁹ cōcupiscētia frueref. Ille g̃ vīsa puella eius statim capt⁹ est amore. Ad cū aurib⁹ Aristi. insouisset. ait ipm̃ p̃monēdo. noli eã attingere. nec carnaliter eã cognoscere quia si h̃ feceris incōtinēti morieris. qz venēo toto tpe vite sue est nutrita. Q̃ aut̃ verū sit qd̃ dico h̃ modo approbabo. Est hic qd̃a malefactor q̃ p legē mori debet. ille cū ea dormiat. et videbis me verū dixisse. Cū ergo malefactor esset eã oscular⁹ statim corã omib⁹ expirauit. Ad alexander vidēs miro modo laudabat ⁊ ipsū diligebat. puellãq̃ matri mittebat. Do raliter p reginã aquilonis intelligit̃ abundantia rerū tempaliū. qz sicut ab aquilone pandetur om̃e malū. Hier. j. Sic ab abundantia rerum mundanarū surgit om̃e pctm̃. s. superbie gule. ⁊ ⁊ naturã. iuxta illud Ezech. xvj. Hec fuit iniquitas sodome sororis tue saturitas panis ⁊ abundantia vini. hec igit̃ abundantia tāq̃ regina habet filiã vicz carnalē cōcupiscētiã qz vbi ē panis vel vini abundantia. ibi statim gignit̃ cōcupiscētia que ē nutrita veneno maliciose refectiōis illa quidē infatuauit multos viros valde sapiētes vt dauid qui vidēs berfabee p centū passus lauare pedes suos. ip̃am cōcupiuit. ij. Regl. xj. Similiter salomon quē adhuc in senio infatuauit vt mulieres alienigenas adamaret. iij. Regl. xj. Sic infatuauit sampson cum intraret ad meretrices. Judic. xvj. Sz alexander q̃ interpretat̃ alleuas tenebras significat̃ hoīem xp̃ianū qui p̃fessionē alleuat de corde suo tenebras pctōru. ⁊ huic transmittit hec regina mala abundantia pncipaliter in hoc tpe veris suã pessimã filiam carnalē cōcupiscētiã ad quã illo tpe hoies sunt magis q̃ alio tpe anni pni ppter sanguinis ⁊ humorū in corpibus augmētationē. ido d̃ qz liber p̃dicator sapiēs q̃ hic significat̃ p aristo titem sapiētē exhortare hoies ne attingāt in ordinate hanc carnalē cōcupiscētiã. sz magis eã abijciant a se tanq̃ venenosam ⁊ imundaz. ne ip̃am ptingēdo spūaliter in aīa moriant̃. et hoc facere debēt exēplo beati apli Jacobi qui hortat̃ eã abijcere. cū hortat̃ in ṽbis p̃libatis abijcētes om̃em imūdiã. vicz q̃tū ad peccata carnalia. que aīam ⁊ corp⁹ polluūt. ⁊ abundantia malicie scz q̃tū ad pctã spūalia in q̃bus abundant malicie. vt dicit Greg⁹. Et q̃ re p̃dicta sunt abijcēda ponit eam vt vicz ṽbum dei in cor ñm suscipe valeam⁹ cū dic̃ in

mansuetudine accipite. ppter qd̃ in ṽbis p̃dicatis ad duo oēs xp̃ianos apls̃ exhortat̃. p̃mo ad pctōrū abiectiōnē. ibi. abijcētes oēm imūdiã. sc̃do ad dei ṽborū susceptionē. ibi. mansuetudine ⁊c. Quātū ad p̃mū notandū. Jos. B̃ mesue in practica p̃ma dicit. Om̃e malum aut morbosum qd̃ in corde latitauerit. ⁊ in x̃e medicinis aut laborib⁹ expurgatū nō fuerit estate succedere hō piculosis febrib⁹ estuabit. Ad cōfirmat̃ cōstantin⁹ li. de nasa morborū dicens. Morb⁹ q̃ in vere intra corp⁹ remāserit adueniente estat̃ calore piculosi⁹ estuabit. Mora liter p malū morbū intellige pctm̃. sz p̃ ver tēpus p̃nie gr̃osum. Cū g̃ morb⁹ pcti in hoc tēpore gr̃atose p̃nie expurgat⁹ nō fuerit spūalibus medicis ⁊ bonis occupationib⁹ in estate future calamitatis ardebit ignib⁹ infernalib⁹. Pctã igit̃ sunt duplicia carnalia ⁊ spūalia. Si igit̃ q̃s vult abijcere pctã carnalia ⁊ se expurgare debet has medicinas p̃re. Prima est fuga carnal̃ voluptat̃ vt dicit Hol. lec. cxxvij. p̃cise carnalē voluptatē p̃p̃ tria vitam⁹. Solent em̃ hoies fugere igniū p̃flagrationē. vermiū intoxicationē. ⁊ fluminū inundationem. Carnalis em̃ societas generat ignē libidinis. nec est facile declinare sine fuga. null⁹ p̃fidat de senectute. null⁹ de sue religiōis virtute. Ferrum ⁊ silex duo sunt corpa frigida. ⁊ t̃m̃ de eis excutit̃ ignis p̃cussione nimia. Jo d̃. Esa. xl. vij. Egredimini a babilone ⁊ fugite a caldeis. babilone interpretat̃ cōfusio. caldei adoraue runt ignez. ⁊ figurat̃ hoies libidinosos. q̃ per ardoē ignis luxurie ducūt semetipsos in cōfusiōnē infamie. Et id̃ p̃ vltimo q̃si remedio docet apls̃. j. Cor. vj. Fugite fornicationē. q. d. p̃m Aug. Sz reliq̃ vitia deo auxiliāte debem⁹ in p̃nti resistere. libidinē x̃o fugiēdo supare. Fuge g̃ ⁊ libidinis impetū apprehēde fugam si vis obtinere victoriã nec sit tibi verēcūdia fugere. si castitat̃ palmã desideras obtinere. hec Aug⁹. Sc̃do fugere debem⁹ carnalē voluptatem. sic fugiūt hoies x̃m̃iū intoxicationez null⁹ em̃ libeter habitat aut dormit vbi serpentes ⁊ colubri cōiter x̃sanf. ⁊ certe multo fortius mulieres intoxicant mētē q̃ colubri carnē. Nullū em̃ venenū d̃ inficere carnē p̃f̃q̃s cuz carne misceat̃. Species aut̃ mulieris etiã a lōge sine tactu inficit mētē sicut patet de visu ip̃ius David. ij. Regl. xj. Quia qui viderit mulierem ad concupiscendum eam iam mechatur eam in corde suo. Pat. v. Et satis bene potest exponi de muliere q̃ est radix peccati. Juxta illud Eccl. xxj. Quasi a facie colubri fuge peccata. Coluber dicit̃ quasi colēs vmbriã. et mulieres nequã. taceo de bonis ⁊ honesti cōmuniter angulos ⁊ vmbriã ⁊ loca nō patētia diligunt. Nam Eccl. xxv. de iniqua femina dicit̃

Nō ē caput nequū sup caput colubri. nō ē ira sup irā mulieri. Et parū añ dicit q̄ om̄is malicia nequitia mulier. De h̄ loquit lignant̄ De. blesensis ad regē Henricū in expositiōe q̄daz sup Job vbi cām exponit quare diabolus qui Job de oib⁹ bonis suis filiis ⁊ filiabus ⁊ substantia expoliavit: vxorē sibi reliquit. hoc inq̄t nō fuit ad solatiū viri. s̄ ad suā cōsumationē malicie. vt p̄ feminā viceret q̄ p̄secutiōe nō vicerat. ⁊ qd̄ verberib⁹ nō poterat. v̄bis mulieris efficeret. Per feminā inq̄t ioseph incarceratus ē. Naboth occisus. Sampson vinculatus est. Aiphibozeth interfect⁹. Salomon apostata effectus. Syzara clavis confossus. p̄cursor xp̄i baptista decollat⁹. Per feminam moyses in mūdū intravit. Et cū p̄ filiū dei ordinata ē nostra redēptio p̄sentiens hosti q̄ in morte christi n̄re redēptiōis p̄cipatio impleret. salutes totius generis humani machinat⁹ ē p̄ feminam ip̄edire. In vxorē nāq̄ pilati visidēs deceptorias ⁊ fantasticas illusiōes imisit int̄m q̄ pilato mortē xp̄i dissuadēdo mādauit. Nihil tibi ⁊ iusto illi. multa em̄ p̄ visum hodie passa sum p̄pter illum. hec ille. **I**do volentes abijcere mundiciā carnalis cōcupiscētie necessaria est fuga femine. Nā legit̄ Gen. ij. q̄ p̄pter mulierem formadā costa fuit assumpta de viro. S̄z qualis fuit restitutio certe sicut ibi dicit̄. deus repleuit p̄ ea carnē. in signū q̄tūcūq̄ hō fuerit familiaris mulieri. q̄ntūcūq̄ eam ad bonos mores p̄moneat. ⁊ ad vite rectitudinem quod est q̄i solidū os p̄stare. nihil ab ea viceiū sa recipit nisi carnē. i. carnales effect⁹. Sic p̄tz de sene in vitaspa. li. iij. c. lxxxj. qui quādam mulierē ne a feris deuoraret nocte in cellā suā recepit. ⁊ in̄ verba cepit senex valde p̄p̄ ei⁹ cōcupiscētiā torqueri. **Q**uō ille sentiens lucer / nam accēdit ⁊ digitos vtriusq̄ man⁹ sue combussit. ⁊ p̄ ardore cādele om̄em libidinez in se extinxit. Ille idcirco ioseph bon⁹ allec⁹ ⁊ inuitat⁹ ab vxore dñi sui palliū reliquit ⁊ aufugit **Gen. xxxix.** De ista si supra loquit̄ Aug⁹. d̄ cohabitatione mulierū. Graue inq̄t inimicū sortita est castitas. cui nō solū assisteudū. s̄z dimisso freno long⁹ fugiendū. nec eo min⁹ cauende sunt. quia religiose vident̄. Quia q̄to religiofiores. tāto citius alliciūt. q̄z sub tectū pietatis latet viscus libidinis. Et h̄ declarat sc̄s Gre. iij. dialogorū. de quodā ep̄o q̄ quandā sanctimonialē in suo ep̄atu habitare p̄miserat. confidens de sua ⁊ illi⁹ cōtinētia. quē diabolus specie mulieris alliciēs q̄ eā illicite in dorso māu tangeret. ⁊ in sua cōcupiscētia estuaret. ⁊ in tēplo nocte vidit quidā iude⁹ subito multitudinem demonū ⁊ vnū ex eis q̄si prelatū alioz facta sciscitantē. ⁊ dixit quidā ex eis ep̄iscopū se in specie mulieris siue sanctimonialis. cito ad

cōsensum p̄duxisse. ⁊ sup om̄es cōmendat⁹ q̄ rem difficilem fecisset. iude⁹ hoc mane ep̄o retulit. ⁊ eū ad penitentiā reduxit. ⁊ ab eo sacrum baptisma suscepit. **I**deo dicit be. Amb. li. j. de offi. **F**eminarū cū clericis nullo pacto cōiuncta p̄uersatio p̄mittat̄. ianua diaboli. v̄ta iniq̄tatis. scorpionis p̄cussio. nociuū gen⁹ ē femina dū p̄imat stimulat ⁊ ignē accēdit. Et dicit Hol. vbi supra. tripliciter ledit mulier voce visu ⁊ tactu. vox nāq̄ mulieris naturalis frāgit virilē animū cū suauitate mirabili. **U**nde Aug. de singl̄aritate clericorū. li. j. c. vj. **M**ulier cū in risum soluit nūc blādicias exhibet. ⁊ qd̄ ē venenosi⁹ sup cūcta p̄fallere delectatur. cui⁹ cantu tolerabilius ē audire basiliscū sibi / lantez. **V**isu ledit si videat̄. **I**deo dicit poeta. **F**emina fax sathane fetēs rosa dulce venenū. **S̄z** tactu nocet maxime. de h̄ Aug. li. soli. c. j. **N**ihil aliud sentio qd̄ ex arte aim virilē dei / cit q̄ blandimēta femine. corporūq̄ cōtactus. **I**deo dixit xp̄s Job. xx. marie magdalene. noli me tangere cū sola eēt. **T**ertio fugere debemus carnalē voluptatē sicut fluminū inundationē. q̄ fugiūt aquarū inundationē ascendūt montana. **M**ozat̄ loc⁹ montan⁹ est loc⁹ religionis sc̄e. ad quē fugere debēt q̄ carnis delicias fugere volūt p̄fecte. **E**xēplo **L**oth cui dicebat angelus. **Gen. xix.** **N**e stes in oēm locuz circa regionē. s̄z in monte saluū te fac. **D**is status imūdus ē circa regionē sc̄z voluptatis sed sol⁹ mons religiōis ē loc⁹ secur⁹. **Lu. xxj.** **Q**ui in iudea sunt fugiēt ad montes. **J**udea inter / p̄taf̄ p̄fessio. ⁊ significat verā p̄niam veteri vite carnalis. quā q̄cūq̄ habere voluerit ad mōtem religionis accedat. **E**t intellige hic religionē ab accessu sc̄z hoim. ⁊ p̄cipue mulierū elōgatā. vt sunt religiones siluestres vbi exitus nulli pateāt. nec alicui mulieri accessus vel ingressus. q̄z vnaqueq̄ talis religio d̄r solitudo p̄p̄ raritatē intratiū. **E**t intrās hāc religionē dicere pōt cū ps̄. liij. **E**cce elongaui fugiēs. ⁊ māsi in solitudine. **E**t posset aliq̄s dicere. ego familiaritatē mulierū nō fugio. ⁊ tñ castitatez custodio. rñdet **Aug⁹.** attēdas q̄ infelix ⁊ periculosa sit p̄sumptio. **M**ulti em̄ cū putabāt vincere victi sunt. **E**t subdit post pauca. **V**idēne vñ putabas h̄re triūphū etnū icurras supplicii. **I**nter om̄ia xp̄ianorū certamia sola duriora sunt castitati p̄lia. vbi q̄tidiana pugna ⁊ rara victoria. **S**ecūda medicina ad abijciēda carnalia peccata est assumptio corporalis asperitatis. **R**efert em̄ maḡ in scho. histo. q̄ moyses accepit filiā regis ethiopum noie tharbis in vxorē. **C**unq̄ vellet reuerti in patriam p̄bitus est ab vxore. **I**lle autez fec̄ sibi duos anulos fieri ⁊ sculpsit imagines in gēmis huius efficacie. quarum vna esset imago memorie. ⁊

Dñica quarta post pasce

alia imago obliuionis. Cūq; parib⁹ annulis eas inseruisset. vnū annulū videlicet obliuiois mulieri p̄buit. Aliū x̄o memorie ip̄e tulit. v̄x̄oꝝ x̄o statim incepit amoris viri obliuisci. et ip̄e se cū gaudio i patriā remeauit. **M**ozal^r moyses interpretat attractās et significat aiam que attractat siue attrahit x̄pm ad se p̄ dilectionē. iuxta illud **Cas.** j. **T**raheme post te currem⁹ in odore vngentozū tuozū. sed v̄x̄oꝝ caro que semp p̄ malā cōcupiscentiā nitit aiam impedi rene in celestē p̄riam v̄n̄ orta est possit puenire. iuxta illud **Arist.** de pomo et morte. ve aie peccatrici que nō habet redēdi posse ad locū suū. quia turpia opa et delectatiōes corpis impediunt ascensum ei⁹ sursum. ideo aia debz facere duos annulos. vnū memorie. alium obliuionis. annulus memorie significat orationez quā debet aia p̄ se tenere vt in orōnibus suis memoriā habeat gaudiozū celi et tormētorum iferni. videlicet q̄ p̄parata sunt his q̄ voluptatem corpis cōsequunt. qz fm **Greg.** **M**omētaneū ē quod delectat. eternū x̄o qd̄ cruciat. **S**ed annul⁹ obliuionis significat ieiuniū et castigationē quod facit obliuisci voluptati. et b̄ dandū est carni. debem⁹ em̄ carni castigatiōz abstinētiā. vigilias. et afflictiones carnales. vt dic̄ **Hol.** lec. xvij. qz dicit caro p̄ metristam **S**i bñ sum pasta dicit caro nō ero casta. **I**deo dicit **Ap̄l.** j. **C**orinth. ix. **C**astigo corp⁹ meuz et in fuitutē redigo. quia cū caro p̄ abstinētiā fuerit castigata ad voluptatē nō erit prona. eo qd̄ diabol⁹ vict⁹ in gula nō temptat de libidie fm **Cris.** sup̄ **Mat.** **S**ic qd̄ nō ipedit spirituz qn̄ possit ad celestē patriā redire. **T**ertia medicina ad abijciendū pctā carnalia est dilectio temporalis aduersitatis. **N**ā pugnatōz clipeū diligit. et charū habet. qz ip̄m exponit ictib⁹. vt illesum cōseruet corp⁹. sic caro aduersitatib⁹ exponēda. et piculis vt aia seruet illesa et indēnis. **N**ā cum dauid eēt in aduersitate inimicoz suozū. et cōtra inimicos suos belluz gereret. a vitio carnis imunctis extitit. **S**ed cū in solario post meridie deambularet dū alij ad bellū solent p̄cedere in vitium carnalis imūdicie et concupiscētie lapsus fuit. **ij.** **R**eg. xj. de hoc vide plura supra dominica sc̄da. fm̄one tertio. **E**t est notādū qd̄ sunt p̄ncipalē duo vitia carnalia. **P**rimū est gula. q̄ fm̄ **Aug.** ē imoderata edacitas nature finibus nō cōtenta. sed nō pōt hec imūditia gule bñ abijci et expelli. eo qd̄ solet se sub triplici specie ficta occultare. **P**rimo em̄ occultat se sub specie liberalitatis. quod maxime apparet in illis q̄ gulā suā ficte colorātes dicūt. **S**ic de⁹ dedit om̄ia ad vsū hominis. et om̄es res cōmunes fecit p̄pter hoīem. **E**t idō malū esset qd̄ res facte p̄ hoīem humano vsui deperirēt. **E**t b̄ tāgit b. **Greg.** xxxj. mo.

cū dicit. **V**entris ingluuies cor delectuz q̄si ex rōne solet exhortari cū dicit. ad vsū de⁹ omnia mūdi cōdidit et q̄ satiari cibo respuit. quid aliud q̄ cōcesso muneri cōtradicit. **S**ecūdo se occultat sub ficta specie necessitati. de b̄ **Gre.** xxxj. moral. **C**um sic se voluptas sub specie necessitatis palliat. vix eā p̄fect⁹ q̄sq; dijudicat. **T**ertio sub specie ficta abstinētie et parcitatis sicut qn̄ cibus vilis et abiectus imoderati⁹ appetit et sumit. **N**ā fm̄ **Greg.** xxx. moral. **N**eg em̄ cibus sed appetit⁹ sub vitio ē. v̄n̄ et latiores cibos plerūq; et sine culpa sumim⁹. et abiectiores nō sine reatu cōscientie degustam⁹. hinc ē qd̄ **Esau** p̄ lenticulā primatū pdidit **Gen.** xxv **E**t helias carnes in heremo edendo menti x̄tutem cōseruauit. **A**d idē ptinet qd̄ aliqui libenter itinerāt vt postea delectabili⁹ comedant et cum maiori desiderio cibū sumāt. **S**ed remediū p̄ primā occultationē est cogitare qd̄ natura fm̄ **Aug.** in paucis cōtenta ē. sed consuetudo necessaria multū facit. qz dic̄ **Eccl.** xxix. **I**nitium hoīis panis et aqua. **E**t cōsiderare debet qd̄ p̄pter vnū hoīem de⁹ om̄ia nō creauit. sed etiā p̄pter alios. nā p̄tra ordinē rerum et cōtra puidentiā diuine ordinationis eēt. qd̄ vnus hō vellet om̄ia deglutire. **S**c̄dm̄ remediū cōtra sc̄dam occultationē est qd̄ hō accedat ad sumendū alimēta. sicut et medicamēta. v̄n̄ dicit **Aug.** li. x. p̄f̄. hoc me docuisti dñe vt quēndmodū ad medicamēta sic alimēta sūpturus accedā. et qd̄ nunq̄ accedat ad faciētem. sed semp retrahat se circa appetitū. et non sinat p̄ire cōcupiscētiā et delectationē nature. sed econuerso poti⁹ cōsideret q̄tū necessitati sufficiat et ibi sistat. **S**ed quia hoc ē difficile obseruare. ideo semp frena gutturis sunt tpa te retinenda. quia dicit **Aug.** li. x. p̄f̄. **E**t q̄s est dñe qui nō rapiat extra metas necessitati. **Q**uis ē ille. magn⁹ est et glorificet nomē tuum. **T**ertium remediū cōtra tertiā occultationem ē qd̄ qlibet hō impmat cordi suo exemplo ap̄lorum qui f̄uebāt deo in fame et siti. in frigore et mēdicitate. et tñ scribif de ip̄is qd̄ null⁹ egēs erat inter eos. **Act.** iij. **Q**uod sic intelligitur fm̄ **Aug.** **N**am in p̄mitiua ecclesia tanta fuit gr̄e exuperātia qd̄ hoc ip̄m quod habebāt. hoc sibi summas diuitias reputabāt. **E**t dic̄ fm̄ **Hugo.** licet nihil habebāt tñ ex sup̄abundantia diuine gr̄e ip̄am penuriā subeūtes diuitias et delicias esse dicebant. **O**bseruandū etiā est qd̄ hō auiditatē sumēdi cibum semp teneat in freno rōnis tam in cibis delicatis q̄ in vilibus. qz comedēdo nō solū poterit vitare reatum. sed etiā compare meritum. **S**ecūdū vitium carnale est luxuria que fm̄ **Aug.** nihil aliud ē nisi ex imundis desiderijs lubrica mentis et carnis p̄stitutio. hec em̄ ex gula. fm̄ **Greg.**

xxx. moral. frequenter nascitur. Nam venter mero
 estuans facile spumat in libidine. Cuius ratio est.
 quia ex supflua crapula natura inflamatur. ex
 cuius inflammatione frequenter insurgunt deside-
 ria mala mentem obnubilantia. Illud enim vitium
 difficulter potest abijci vel expelli. quia etiam sub tri-
 bus solet palliari. Primo sub specie affabili-
 tatis et benivolentiae quod apparet in illis qui se alijs
 nimis affabiles exhibent. Sunt enim quidam
 qui ad hoc student ut omnibus se affabiles exhi-
 beant. et sic omnibus affabilitate sua placere de-
 siderant. et sic frequenter se occultat viscus vo-
 luptatis sub specie affabilitatis. et ista occulta-
 tio est multum periculosa. quia sub ipsa puritas vir-
 tutis et sinceritas diuini amoris frequenter infi-
 citur per occultum amorem carnis voluptatis. et
 hoc coquerit b. Augustus. li. iij. confessionum dicens.
 Veniam igitur amicitiae pro chardolor coinquabam
 foridibus concupiscentie. candoreque eius obnubi-
 labam tartaro libidinis. Secundo occultat se
 sub specie charitatis et amicitiae quod maxime ap-
 paret in illis qui dicunt quod ideo singulari affectio-
 ne ad aliquas personas magis inclinantur. ut ex
 inde perfectum suae salutis magis querant. et earum
 directionibus in deum magis feruenter et solici-
 te insistant. et isti multoties decipiuntur. quia
 in hoc casu sub ficta specie charitatis et salutis
 proximi. viscus carnis concupiscentie se occul-
 tat. Tertio sub specie sanctitatis et beneficentiae
 quod apparet in illis qui dicunt quod ad hanc per-
 sonam vel ad alias magis inclinantur ratione sancti-
 tatis. castitatis. et virtuositatis in ea relucetis
 asserentes quod ad hoc familiaritatem eius frequen-
 ter ut bonis exemplis eius edificentur. et isti plerum-
 que decipiuntur. quia sub specie sanctitatis sepe
 latet viscus libidinis. ut dicit Augustus. li. de coha-
 de. et mu. Primum enim remedium contra primam oc-
 cultationem est quod homo diligenter consideret men-
 tem suam et attente discutiat utrum sub specie af-
 fabilitatis et benivolentiae quam exercet aliqua
 concupiscentia vel inclinatio prauitatis amoris laten-
 ter se abscondat et si quid talium deprehenderit se-
 curius tunc erit quod se potius exhibeat singulariter
 et maturum quam quod sua affabilitate malam inclinati-
 onem in seipso sustineret. vel in alijs personis ip-
 sam percuret. et optimum remedium est ad idem quod homo
 tanta magnanimitate et tanta cordis altitudi-
 nementis pudicitiam amplectatur. ut etiam dedi-
 gnet se cuiusque familiariter exhibere. unde pos-
 sit suae mentis puritas inquiri. Hec magnanimi-
 tas siue cordis sublimitas nequaquam ab elatione
 sed potius ab amoris virtute dinoscitur emana-
 re. Secundum remedium ad repellendum corporis lasci-
 uiam consistit in hoc quod homo diligenter consideret.
 quanta utilitas illi personae peruenire possit. per cuius
 perfectum singulariter ad ipsam affectionem gerit.
 Etiam consideret si talis persona directione vel stu-

deo multum indigeat. Nam si homo seipsum aut etiam
 aliam personam adeo molle cognoscat. quod ve-
 risimiliter timeat quod ex eius studio sibi vel illi
 mentis occupatio vel noxia amoris inclinatio
 perueniat. fugiat eam quia tunc tutius est homi-
 ni quod se ab omnibus illis actibus restringat ex quibus
 possit sibi vel alij aliquid noxium peruenire. Unde
 secundum Gregorium. quotienscumque quis per gestus proca-
 ces vel leues diuinum amorem in corde proximi di-
 minuit. totiens in mente sua seipsum spiritualiter oc-
 cidit. Si quis autem scire voluerit. an ex suo amo-
 re cor personae alterius occupet. illud ex hoc cognos-
 cat quod si illa persona velit et asserit quod amor tuus
 in corde suo supremum locum teneat. vel si familia-
 ritatem tuam cum alia persona moleste ferat. hoc enim sunt
 signa et indicia noxae inclinationis et praeuere dile-
 ctionis a quibus quisque summe caueat lasciuia
 si voluerit euitare. Tertium remedium contra ter-
 tiam occupationem consistit in hoc quod homo virtutis
 animo illos actus quos alicui personae per sua san-
 ctitatem impedit non propter personae complacentiam
 sed solum amore diuino exerceat. et illos actus festi-
 nanter expediat sine magna mora et longo
 coniunctu familiarum et illud remedium docet Au-
 gustinus in li. de singularitate clericorum dicens
 Abiciendum est ex necessitate gestanda est cum mulieri-
 bus non continuando praesentia. sed magis quasi transe-
 unda feminis est exhibenda per salutaribus causis
 accessio. et quodammodo fugitiua. Etiam saluta-
 re remedium secundum Augustinum. ibidem ubi subdit. quod hoc
 cupere adit cunctis insidijs ne hostis impugna-
 do subrepat impudis. omnisque familiaritas per-
 uata et suspecta caueatur. hec omnia si diligenter
 obseruentur. facile omnem lasciuia a cordis hospiti-
 o poterimus extirpare. et tamen de peccatis carna-
 libus que sunt a corpore nostro funditur abijcienda
 ne corpora nostra polluantur. De peccatis autem spiri-
 tualibus quantum ad praesens subsideo. dicam autem de eis deo
 volente in loco opportuno. Quantum ad secundum prin-
 cipale hortatur nos apostolus ad dei verbum suscepti-
 onem cum dicit. in mansuetudine suscipite insi-
 tum verbum quod potest saluare animas vestras. Pro quo
 notandum quod cor hominis ad suscipiendum verbum dei
 habet se sicut stomachus ad cibum recipiendum.
 Sunt etiam aliquae proprietates stomachi ad ci-
 bum. Prima proprietas quod est ciborum receptiuus
 nam stomachus dicitur a stomos grece quod vocatur
 a latine. eo quod sit hostium ventris ad cibum. ut dicit
 Isaac. Est enim stomachus figure rotunde factus
 et in superiori parte strictus. in inferiori dilatatus. Nam
 cum homo inter cetera animalia sit erectus cibus eius spiritus
 ad inferiora descendit. ideo utilis fuit inferior
 latitudo. ut in ea recipi possit cibi multitudo.
 quod omnia ostendunt stomachum esse receptaculum ciborum
 Sic moraliter cor hominis debet spiritualis cibus. scilicet ver-
 bum dei. de quo Mat. iij. Non in solo pane vi-
 uit homo sed in omni verbo quod procedit de ore dei. dili-

Dñica quarta post pasce

genter suscipe cū pdicatur. quia cōuertit se et cōfortat. **Iuxta illud Act. ix.** Cū accepisset cibum cōfortatus est. **Cōfortat em̄ cib⁹** ille salutaris nō corp⁹ s̄ cor. nō ventrē sed mentē ab errore auertit. **Sicut refert Valer⁹** de quodam iuvene q̄ adeo deditus erat delitijs vt etiā in infamia gloriaret. quia de vitijs se iactabat. **Cūq̄ em̄ semel p̄ ortū sol surrexisset** vino graui yngētisq̄ optimis delibut⁹ vesteq̄ nec non plucida amictus. ⁊ seruo capite redimit⁹. do/mum remearet. visa schola zenocratis iā aperta ad docendū introiuit nō ob studij causaz s̄ vt prudentissima p̄cepta magistri temulentie lasciujs eleuaret. cūq̄ oēs vidētes grauarentur. zenocrates vultu maturo loq̄ cepit. **Polimo adolescente audiēte.** qui tā diligenter suscepit vba moralitatis ⁊ doctrinationis magistri q̄ grauitate ipsorū instigat⁹ detractā de capite coronā in terram proieceret. totaq̄ exuta luxuria vitā melioraret. **Ita legi⁹ de q̄dam comite.** qui in vna pdicatione audiuit h̄ v̄bū **Ezech. xvij.** In quacūq̄ hora pctōr ingemuerit saluus erit. **Sicq̄ māfuetus in cor suū suscipiens in corde cōpunct⁹ ē ⁊ saluat⁹.** idō dicitur **Beut. xj.** Ponite vba hec. s̄. sancti euangeliij in cordib⁹ vestri. **Et Sapiēs.** Fili inq̄t a iuuetute tua accipe doctrinā ⁊ vsq̄ ad canos inuenies sapientiā. **Eccl. vj.** Et h̄ apls. in māfuetudie suscipite glo. i. cū magno desiderio ⁊ honore insitū verbū scz in cordib⁹ vestris. qd̄ pōt saluare animas v̄ras. **Sic surcul⁹** inserit arbori. ita v̄bū dei cordi. **Surcul⁹ em̄ licet sit modic⁹ q̄n tñ trunco inserit vel fuerit insert⁹.** tūc q̄cqd̄ de trunco ori⁹ naturā surculi sorti⁹. **Sic etiā si v̄bū dei cordi insertū fuerit.** tūc tota cogitatio locutio ⁊ opatio ei⁹ sapore cōditur. **Secdo stomach⁹ ē ciborū retentiu⁹.** Et hic ē q̄ stomachus interi⁹ est asper ⁊ pilosus vt cibum melius retinere possit. **Nā si esset lubric⁹ ⁊ in superficie plan⁹** cib⁹ ab eo indigest⁹ rediret. sic cor nostrū debet verbū dei nō solū cū mansuetudine suscipe p̄ audientiā ⁊ intelligentiā s̄ etiā retinere p̄ memoriā. **Nā sicut nō pdest corpi q̄ stomachus cibū recipiat.** si receptum statim euomat. sic nec pdest cordi v̄bū dei qd̄ est cib⁹ anie recipe nisi homo velit h̄ retinere. **Quod pbat Sen.** Nō pdest cibus nec accedit corpi. qui statim sumpt⁹ euomit. similiter nec v̄bū auditū pdest si obliuioni statim tradat. **Idō dicit dñs Joh. xv.** Si vba mea in vobis manserit. qd̄cūq̄ volueritis petetis et fiet vobis. de hoc pulchre b. **Greg⁹.** in omel. Verba dei que aure pcipitis mēte retinete. cibus em̄ mētis p̄mo dei est ⁊ q̄si recept⁹ cib⁹ stomacho languente rehic q̄n p̄mo audit⁹ in vētre memoriē nō retinet. **Si q̄s alimēta nō retinet debui⁹ p̄fecto vita desperaf. eterne q̄ mortis**

piculū formidate. si vba vite ⁊ alimenta iusticie que aure pcipiti memoria nō retinetis. hec **Greg⁹.** **Et q̄ cor n̄m sit aptū ad retinendū v̄bum dei** debet esse asperū p̄ deuotā attentio/nem. ⁊ pilosum p̄ assiduā humiliationē. quia **Maria mater dñi** que erat humilima que de hūilitate sua gloriat. **Luc. j.** Resperxit humilitatem ancille sue. vba dei retinebat. **Luc. ij.** **Maria m̄ inq̄t ei⁹** p̄seruabat oīa vba hec cōferens in corde suo. **Nec debet eē cor n̄m lubricū p̄ luxuriosas cogitatioēs.** qz ab eo cib⁹ v̄bi dei recedit indigest⁹. **Qz dñs Eccl. xxj.** Audiuit luxuriosus scz v̄bū dei de cōtinēta vel castitate vel alijs ad salutē ptinētib⁹ ⁊ displicebat ei. ⁊ piccit illud post dorsū. **Sz certe si nō vult retinere ⁊ se emēdare vba h̄ salutē audiendo.** audiet h̄ vba **Apoē. xvij.** Quātuz se glorificauit ⁊ in delitijs fuit. s̄. luxurie. tñ date ei tormentū ⁊ luctū. sicut ipletū legis d̄vdone ep̄o lubrico magdeburgen. q̄ post terribile factū sue decapitatiōis deducta ē in aia sua in puteū ardētis inflāmationis. deinde est extracta in modū ferri candētis vt p̄ corpalib⁹ delitijs capet recompensam. **Est tñ notandū q̄ v̄bis v̄bū dei in corde nō retineat.** attñ p̄ ipsuz cor mūdāf. **Sicut ptz in vitaspa. li. iij. c. ccvj.** **Quidā frater dixit ad senē.** Ecce abba frequēterrogo seniores patres vt dicāt mibi admonitiōē p̄ salute aie mee. ⁊ quicqd̄ dixerit mibi nihil retineo ex ip̄is. erāt aut̄ seni duo vasa vacua. ⁊ dixit ei. vade affer vnū de ipsis ⁊ mitte in aquā. ⁊ laua illud. ⁊ effunde ⁊ pone illud madidū i locū suū. **Fecit q̄ ita frāf semel ⁊ bis** **Et dixit senex v̄traq̄ vasa semel affer.** ⁊ cū attulisset. dixit ei. **Quale ē ex v̄trisq̄ mūdū?** rñdit frāf. vbi aquā misi ⁊ laui. **Tūc senex dixit ei.** sic ē ⁊ aia filii. q̄ frequēter audit v̄bus dei. et q̄uis nihil retineat ex his q̄ audit vel interrogat. tñ pl⁹ mūdāf q̄ ille q̄ nō audit vel nō interrogat. attñ beati sunt qui audiūt v̄bū dei ⁊ custodiūt illud. **Tertio stomach⁹ ē ciborū digestiuus v̄n stomach⁹ fact⁹ ē in fundo carnosus vt cōfortē in eo digestio.** **Caro em̄ humida ⁊ calida ex qb⁹ qualitib⁹ maxie p̄fortat p̄ digestionē aut̄ corpalem nutrimentū trāsmutat ⁊ alterat vt efficiat simile nutrito vt dic̄ phs li. de aia.** **Sic cor n̄m cibū dei susceptū a pdicatore ⁊ retentū debet in se p̄ meditationē cōtinuā digerere.** **Exēplo cameli de q̄ dic̄ Aris. li. aialiū.** q̄ hz ml̄tos vētres. in primo cibū recipit penit⁹ indigestū. in scdo incipit digerere in tertio meli⁹. in q̄rto digestio penit⁹ cōplet. **Sic hō debet cibū spūal doctrine p̄mo recipe in aure attēte audiēdo.** qz **Joh. vij.** Qui ex deo ē vba dei audit. **Secdo i corde memoriter retinēdo.** vt nō sit auditor obliuiosus factus. **Jaco. j.** ⁊ tñ incipit digerere p̄ affectionem q̄

digestione nō trāsmutat v̄bū s̄z trāsmutat mē
tem in silitudinē v̄bi dei. interdū etiā v̄bū dei
est dissimile z̄ s̄riū. Nā v̄bū hūilitatis menti
supbe s̄riat. mēti luxuriose v̄buz castitatis.
z̄ mēti crudeli v̄bū pietatis. Nā ḡ v̄bū audi-
tum ē tante efficacie vt possit mentē alterare z̄
ad se cōuertere. puta vt mens supba efficiatur
humilis. luxuriosa. casta. crudelis pia. tūc di-
gestio verbi facta ē. Ad hanc digestionez sub-
similitudine hortat dñs **Mat. v.** **Esto cōsen-**
tiens aduersario tuo. dum es in via cuz eo. ne
forte tradat te aduersario tuo iudici. iudex tra-
dat te ministro vt incarcereris. Aduersarius
em̄ iste vt exponit Aug. sermo diuin⁹ est. qui
peccatori aduersat̄ iniusticiā phibendo z̄ iu-
sticiā suadendo aut s̄cipiēdo. cui pctōz cōsen-
tire debet z̄ obedire. si nō vult in eternuz p̄ire.
Tertio in manu. i. in ope adimplēdo. Jux̄ il-
lud. Estote factores verbi dei z̄ nō auditores
tñ fallētes vosmetipsos. Jac. j. **Et hoc modo**
meli⁹ digerit. qz factor boni opis beat⁹ in scō
suo erit. Jaco. vbi s̄. Quarto in ore recipit sa-
pienter alios docēdo. z̄ hec ē cōpleta v̄bi di-
gestio. i. vtilitas cōis cū pficit docentē. Quia
Mat. v. d̄r. Qui fecerit z̄ docuerit h̄ magnus
vocabit̄ in regno celozū. Et dictū est notant̄
supius qz stomach⁹ in fundo ē carnosus z̄ ca-
ro est calida ex q̄ digestio maxime cōfortatur.
Quia s̄m ph̄m. digestio corp̄alis cibi fit medi-
ante calore naturali. p̄pter quod dicit̄ in lib.
methe. Digestio ē cōplexio humid̄a p̄po na-
turali calore facta ex cōtrariantib⁹ passionib⁹
que sup̄abundāt in ip̄o humido. Sic digestio
siue trāsmutatio sp̄ualis cibi ipsi⁹ aie fit medi-
ante amore ipsi⁹ v̄bi auditi. qz nisi hō afficiat̄
ad ea que audiuit nō trāsmutat̄ ab eis. verba
em̄ que nō placēt. animū nō mutāt nec mouēt
Jō b̄t̄s Aug. in li. de doctrina xp̄iana. dicit
qz doctor illud agere debet vt nō solū itelliga-
tur sed etiā libent̄ audiat̄ z̄ obediēt. Quarto
stomach⁹ est s̄m diuersam cōplexionē diuiso-
rum cibariozū appetitiuus z̄ diuersimode di-
gestiuis. Nā s̄m cōstantinū si stomach⁹ fue-
rit naturaliter calid⁹ cibos grossos bñ digerit
delicatos v̄o cōsumit z̄ pl⁹ digerit q̄ ei⁹ appe-
titus sit. Et p̄p̄ silitudinē cibos calidos appe-
tit. nec famē sustinere pōt. Ecōtra v̄o stoma-
chus frigid⁹ nō bñ cibaria grossa digerit. sed
grauat̄ ex eis z̄ ea in humores corruptos z̄ aci-
dos cito cōuertit. Stomach⁹ v̄o sicus cito si-
tit. z̄ parū ei aque sufficit. vñ si sup̄fluuz bibit
rugitū ei in ventre facit. Si aut̄ stomach⁹ fue-
rit humid⁹ cibū appetit. s̄z parū digerit. Do-
raliter ḡ ille q̄ h̄z stomachū calidū calore natu-
rali. s̄. q̄ h̄z sim feruidū amore sp̄uali ille gros-
sa z̄ solida cibaria. i. alta z̄ difficilia dogmata
bñ capit. z̄ intelligit q̄ sūt p̄fectozū cib⁹ Jux̄ta

illud **Heb. v.** **Perfectozū solid⁹ ē cib⁹. delicā-**
ta v̄o z̄ facilia p̄ nihilo deicit. sed semp̄ simi-
lia sibi. i. feruentia z̄ ignea eloquia cōcupiscit
Et modo habuit animū amore feruidum da-
uid qui ait **Ps. cxvij. Ignitū eloquiū tuum**
vehement̄ z̄ fu⁹ tuus dilexit illud. sed illi ha-
bent stomachū frigidū qui in amore dei sunt
frigidi. z̄ illis necesse ē vt deē doctrina leuis.
de quib⁹ dicit apls ad **Heb. v. Facti est̄ qui-**
b⁹ lacte opus ē nō solido cibo. Nam si diffi-
cilia talib⁹ apponant̄ grauant̄ audire ea q̄ nō
intelligunt. Jō plerūqz talia documēta vtun-
tur eis vel incorruptionē erroris vel accidiaz
mentis. Anim⁹ v̄o sic⁹ ab humore deuotiōis
si aliqui forte sitierit aquā salutaris doctrine.
cito tñ cū audierit in modico cōtentat̄. Sed si
talib⁹ p̄dicet̄ forte plixius rugiūt murmurā-
do. q̄ v̄o h̄z hūiditatē carnalis cōcupiscentie
cibum v̄o interdū appetit doctrine sp̄ualis. s̄
tñ eā nō digerit. qz v̄bū dei audiēdo spernit. Q
Quinto stomachus est multiplicif passiuus.
patit̄ em̄ euomitionē. indigestionē. abomina-
tionē. inflationē. eructationē. z̄ multa hm̄oi.
sic animus aut cor interdū cōtra scientiam do-
ctrine patit̄ euomitionē cū ipsam p̄ memoriā
nō custodit. indigestionē cū ipsam nō diligit.
abominationē cū ipsam audire refugit. Infla-
tionē v̄o patit̄ qui cōtra ipsam indignat̄. vel
qui de ipsa qñ discit vel docet sup̄bit. quia sci-
entia inflat. j. **Coz. viij. Sed eructationē pati-**
tur. quia ex ipsa ventū vtentiōis querit. pati-
tur aut̄ stomach⁹ illa qñqz ex maligna cōple-
xione. z̄ qñqz ex nimia repletioe. qñqz ex vigo-
ris defectioe. qñqz ex vtutis expulsiue debi-
litationē. Moraliter aut̄ inordinata cōplexio
humozū in stomacho ē inordinatio passionū.
puta amoris vel gaudij odij aut ire z̄ similiū.
Ex quib⁹ frequēter accidit. qz hō est male di-
sposit⁹ ad audiendū v̄bū dei. Quia s̄m ph̄m
passionū secutores sunt inutiles ph̄e audito-
res. Et hoc p̄bat venerabilis **Boeti⁹ li. j. d̄ cō-**
so. me. vl. in trib⁹ exemplis. Pr̄imū tangit cū
dicit. nubib⁹ atris. cōdita nullū. fundere p̄nt.
sidera lumen. Et est sensus sicut sidera cōsue-
ta nobis lucere z̄ terrā illuminare cessant hoc
facere p̄pter nubis obscurā interpositionem.
Sic intellectus qui est lumē qd̄ de⁹ aie n̄re in-
fudit. iij. retho. z̄ similiē rō qz videlicz̄ itellect⁹
z̄ ratio illuminat hominē in cognitione sc̄ptu-
rarū z̄ vtutis. impediunt̄ a cōturbatioe passi-
onum z̄ dolorū. Sc̄dm̄ exemplū tangit cū dicit̄.
si mare voluens. turbid⁹ auster. misceat estuz
vitrea dudum. parqz serenis. vnda diebus.
Mor̄ resolutio. sordida sceno. visibus obstat
Et est sententia. sicut aqua maris clara manē
te ad modū vitri visus eaz pōt penetrare. z̄ vi-
dere ea que sunt sub aqua. S̄z si turbat̄ p̄ ven-

Dñica quarta post pasce

tum tūc obstat visui disspgendo radios vsuales ne valeāt pfecte res sub aqua videri. sic si militē anim⁹ hoīs quiet⁹ ab oīm passionū turbatione nō impedif in iudicio rōnis. sed clare videt ⁊ iudicat de vō ⁊ falso de bono ⁊ malo. **S** si passionib⁹ ⁊ affectionibus moueat ⁊ turbef statim impedif ratio in iudicio suo vt nō possit clare distinguere verū a falso bonum a malo. **T**ertiu⁹ exemplū tangit cū dicit. **Q**uiq⁹ vagat. montib⁹ altis. deflu⁹ amnis. **S**epe resistit. rupe soluti. obice saxi. **E**t vult q⁹ aq⁹ currens de altis montib⁹ libere ⁊ recto tramite et sine impedimēto pcedit directe sed p obstaculum lapidis rupti de mōte ipsa impedif ne recte pcedat. **S**ic ⁊ ipsa rō libera non impedita obstaculo alicui⁹ affectionis vel passionis recte iudicat. **S**i autē afficif rupe affectionū impeditur in iudicio vitatis ⁊ bonitatis. **E**l aq⁹ currens de altis montibus. i. sacra scriptura. que de celo ē sanctis doctorib⁹ inspirata. hec quidē sine aliquo obstaculo currit in cor hoīs q⁹ nō est impeditū passionū obstaculis. **I**deo cōcludit **Boe.** **T**u quoq⁹ si vis. lumine claro. **C**ernere verū. tramite recto. cape callem. gaudia pelle. pelle timorē. spemq⁹ fugato. nec dolor affit. nubila mens ē. vincta q⁹ frenis. **H** vbi regnant. hec ille. **I**tē patif anim⁹ ex nimia exinanitione vel repletionē. **M**ozalr. nimia exinanitio fit respectu paupertatis sed nimia repletio ex diuitiarū collatiōe que duo retrahunt multos ab auditu vbi dei. **I**mpossibile est em̄ indigentē opari bona. inq̄t phus ⁊ idē. j. methaph. **S**acerdotes inq̄t in egypto. i. antiqui phi habitis vite necessarijs inceperūt philo/sophari. ppter qd̄ petit **Salomon** dominum **Proū. xxx.** **B**enedictatē ⁊ diuitias ne dederis mihi. i. nimia paupertatē ⁊ supfluas diuitias. tribue tm̄ victui meo necessaria. **Q**uidam etiā sunt qb⁹ ⁊ si affit sollicitudo. defecit tm̄ vigor ad illud qd̄ audiūt ope ad implendū. **A**lij vō ad audiendū verbis dei cū magna deuotione auditis dū **Fr̄ic** tēptatōes insurgunt. qz in virtute expulsua ipsarū temptationū deficiunt. sic venit diabol⁹ ⁊ tollit vbi dei de cordibus eorū. vt dicit **Luē. viij.** **E**t fortassis signū est q⁹ tales cibū vbi dei appetebāt. **Q**ñ em̄ hō habet appetitū ad cibū corpalez. tūc talis cib⁹ sumpt⁹ manet in stomacho ad corp⁹ pfortandum. sic cib⁹ vbi dei appetit⁹ aut desiderat⁹ ab hoīe vtiq⁹ manet in corde ad aiām nutriēdam. **S**ic appetebat **Daniel** cib⁹ spūalis doctrine. quia ppter appetitū vehementē sciēdi vocat⁹ est vir desideriorū **Bañ. ix.** **E**t sponsa in canticis. **Cant. ij.** **H**ūc cibū spūalem appetebat cum dicebat. **S**onet vox tua in aurib⁹ meis. vox em̄ tua dulcis. **S**ic appetijt hunc cibū dauid q⁹ dixit ps̄. **cx viij.** q̄ dulcia faucib⁹ me

is cloqa tua sup mel orī meo. **S**ed sic nos non hunc cibum appetamus. neq⁹ cū fastidio captamus. **E**t certe qui hunc cibū fastidit ad mortem tendit. **S**im illud ps̄. **cvj.** **D**ēm escā abominata est aīa eorū. ⁊ appropinquauerūt vsq⁹ ad portas mortis. **S**up quo dicit **Aug⁹.** **S**ic notum ē corpi corporeas escas nō posse p̄cipere. ita piculosum est aīe spūales escas fastidire. ⁊ nū de secundo.

Decadem dñica. Sermo sc̄da.

Ile arguet mūdū de pctō. de iusticia. ⁊ de iudicio **Joh. xvj.** **D**icūt expti agriculture. **S**i arbor q⁹ facit fructū acetosum vel amarū pfozet. ita q⁹ foramē p arborē trāsīt. ⁊ ipm foramen aqua mellita pfundat. ⁊ cū clauo q⁹ sit eiusdem generis vīz arboris ipm foramē obstruat. tales inquit arbores faciunt fructus bonos ⁊ dulces. **M**ozalr p arborē ad p̄ns intelligo peccatorē q⁹ facit fructū acetosum pcti. **I**deo **Anf. li. ix. c. xvij.** exponēs hoc de arbo re naturali dicit. quid ē arbor faciens fructus acetosum vel amarū nisi pctōz faciēs op⁹ malum? quod tandē amarā conscientia ⁊ amare pene reatū inducit. hec inquit arbor vīz peccator hō pfozari debet cū clauo aspere correptionis. ⁊ statim debet ifundi aqua mellita lenitatis. qz dicit idē vbi s̄. **S**upra ei⁹ foramen tunc aqua mellita pfundit cū blanda eius auri correptio adhibet. que tunc clauo obstruit cū errore pene ⁊ cōminatōe cohibet. **I**ō b̄tūs **Aug⁹.** de ps̄. **vi. c. a. ix.** inducit mansuetudinem pteruie r̄ndentē. **P**roteruia em̄ dic̄. nunquid stultis. nunquid insensatis hoīb⁹. acū brutis aīalib⁹ leuia vba ⁊ nō magis asperria vt tales decet sunt obijcienda dū delinquent. ⁊ r̄ndet māsuētudo. nō tua in his psuasio. sed apli sequēda est p̄ceptio. que de hac scā sentētia discipuluz āmonet dicens. seniozem ne increpaueri sed obsecra vt patrē. iuuenes vt fratres. an⁹ vt m̄ses. iuueculas vt sorores i oi castitate. **j. Thim. v.** **E**t rursū. **ij. Thim. ij.** **S**eruū inq̄t dñi n̄ optet litigare. s̄ māsuētū eē ad omnes. docibilem. i. ad docendū abilem. patientem cū modestia corripientē eos q⁹ resistūt veritati. **E**t rursū inq̄t. **ij. Thimo. iij.** **A**rgue obsecra. icrepa in om̄i patiētia ⁊ doctria. q. d. argue peccātes ex ignorātia obsecra peccātes ex infirmitate scz vt abstineant ppter reuerentiam rei sacre scz dñice passionis eis in baptisimo cōicate. increpa verbis duris peccantes. ex certa malicia qz talis correptio arborē. id ē hoīem imutat. vt q⁹ primo faciebat poma acetosa vel amara. i. opa praua vel corrupta. pro ducat ecōuerso suauia ⁊ dulcerota. i. de cetero faciat opa gratiosa ⁊ honesta. ⁊ illo modo